

Вірте в себе, і все обов'язково вийде!

#4 от 28.02.2019

Привіт, мене звати Тетяна Долуда, я студентка 4 курсу групи I-45 (MT) кафедри геометричного моделювання та комп'ютерної графіки. Літо–2018 я провела в Канаді на стажуванні Mitacs Globalink Research Internship. Дізналась про програму я випадково і за два тижні до дедлайну подання заявок. Перша моя думка була: «Та ні, такі як я нікуди не літають». Бо там була скажена конкуренція. Зі всієї України відбирали 50 кращих студентів, які мали б провести три місяці в одному з університетів Канади. Найкрутіше те, що програма повністю безкоштовна. І я себе зовсім не асоціювала з найкращими українськими студентами. А може я помилялася? Чи просто пощастило?

Я працювала в SMACLab лабораторії, в OCAD University of Toronto під патронажем професорки Judith Doyle. Проект був присвячений віртуальній реальності. Щодня я мала змогу тестувати все, що у нас виходило, в VR окулярах. Моєю задачею було створити 3D модель будинку батьків професорки, який уже зруйновано. Зазвичай я працюю в Autodesk Maya, але тут ми також використовували глибинні камери, робили фотограметрію, максимально реальні матеріали та текстури. На даний момент кожен бажаючий може завітати до лабораторії в Торонто, одягти окуляри, та відвідати той будинок. Побачити його таким, яким він був декілька років тому.

Разом зі стажуванням мені вдалося помандрувати країною та здійснити свої мрії. Так я побачила Ніагарські водоспади, про що мріяла з дитинства. Відвідала також парламент Канади в столиці Оттаві. Його того року мали закрити на реконструкцію строком на 10 років, тож це була справді унікальна можливість. Звичайно я піднялась на CN Tower, найвищу споруду в світі, якщо не рахувати Бурдж Халіфа в Дубаях. До того ж у мене була унікальна можливість відвідати і протилежний берег Північної Америки. Я провела тиждень у Ванкувері. Мала змогу сходити в гори, погодувати бурундуків і спробувати на дотик Тихий океан.

Окремий особливий досвід перебування в країні кленового листа – це спілкування з діаспорою. Всім відомо, що там багато українців, але ви навіть не уявляєте наскільки. Щодня

на вулицях я чула мінімум 3–4 рази від перехожих українську або російську мови. Останній місяць мого перебування в Канаді я взагалі жила в пані Тетяни Вандергайден. Цій жінці приблизно 80 років, але сили та енергії в неї більше ніж у будь-кого іншого. Вона покинула Україну після війни, і на той час уже була дорослою дівчиною. Прізвище таке, бо вийшла заміж за голландця. Я дізналась багато цікавого і корисного про Канаду, про сучасну політику, традиції її родини, про її бачення України. Востаннє вона відвідувала батьківщину 6 років тому і каже, що дуже за нею сумує.

І, звичайно, це була дуже крута практика для моєї англійської!

Тож пригод на минуле літо мені вистачило, і більшість з них і досі мені сняться. Мене цей досвід дуже змінив, я зробила «переоцінку» своїх сил, можливостей, стала більш впевненою у собі і зрозуміла, що той хто шукає, завжди знайде. Моє життя розділилося на етапи: до Канади, під час, і після. Тепер у мене нові мрії, прагнення, цілі. І якщо наполегливо йти до них, хоча б повзти, але рухатись, то все обов'язково вийде!